

Gràcia de Barcelona amb el mateix **Javier** de la Rosa. Es tanca el cercle.

Samaranch i Figueres, consellers

El futur de Cros és ben diferent del de fa pocs mesos, però continua sent incert. En la junta general d'accionistes del pròxim dia 23, a més de l'ampliació de capital «monstre» que permetrà a la vella empresa química catalana fer-se l'ama del sector, caldrà aprovar la remodelació del consell d'administració per ajustar-lo a la nova composició de l'accionariat. Si **Paco Godia** sembla que continuarà presidint la companyia i **Juan Antonio Delgado** continuarà dirigint-la, s'ha de veure què passa amb els altres consellers.

En primer lloc, el vice-president primer, **Emilo Botín-Sanz de Sautuola**. **Botín**, és president de Banco de Santander i, per tant, representant dels antics propietaris de Cros. Els KIO han dit que continuarà en el consell d'administració, perquè el banc de Cros continuarà sent el Santander. Però hi ha altres noms: **Josep Maria Figueres**, president de la Cambra de Comerç de Barcelona; **Juan Antoni Samaranch**, president del Comitè Olímpic Internacional i de la Caixa de Pensions... i així fins a un total de vint-i-dos membres, segons l'última memòria de la societat. Vint-i-dos consellers que s'han trobat «administrants», de la nit al dia, una empresa del grup KIO, que té la seu a Londres, i que fou titllat pel londinenc *The Economist*, fa poc, com un negoci fonamentalment especulatiu.

I dins del futur de Cros s'ha d'afegir el futur del sector químic estatal, atesa la posició capdavantera que hi tindrà l'empresa catalana dins de pocs dies, quan els accionistes aprovin per aclamació l'ampliació de capital de 50.000 milions de pessetes. És una xifra-pronòstic aventurada per alguns mitjans de comunicació, que segons experts borsaris pot arribar a ser fins i tot de 70.000 milions. Ara el capital de Cros és de 8.023 milions de pessetes.

Amb Cros, Agrocros, Combustibles de Fabero, els Laboratoris Dr. Andreu, Explosivos Río Tinto, Fosfórico Espanol i moltes altres empreses líders han quedat amb un parell de cops de talonari dins l'òrbita dels inversors kuwaitians, que han establert a Barcelona el centre d'operacions a l'Estat espanyol. Amb l'aplaudiment evident del govern de la Generalitat de Catalunya, de la Borsa de Barcelona i dels inversors catalans, malgrat totes les incerteses. •

COLP A L'ESTRUCTURA D'ETA A CATALUNYA

Cau el comando «Barcelona»

Dissabte passat, després d'una operació policial reeixida, queia el comando «Barcelona», clau en l'estructura operativa d'ETA a Catalunya. Després de la caiguda, però, s'obrin alguns interrogants que els responsables del Ministeri de l'Interior encara no han aclarit.

Domingo Troitino Arranz, Josefa Mercedes Ernaga i José Luis Gallastegui, membres de l'escamot «Barcelona» d'ETA-militar, van ser detinguts, dissabte passat, a primera hora de la vesprada, en un pis del número vuitanta del carrer de Mallorca a Barcelona. L'escamot disposava, igualment, d'un pis franc a Castelldefels, una plaça d'aparcament a l'Eixample de Barcelona, i dos *zulos* a l'àrea del Vallès.

La detenció de Troitino, Ernaga i Gallastegui posa punt i a part en la negra història que el 29 de juny passat, a Hipercor, culminà amb la mort de vint-i-una persones. Una anella més en una guerra en què ETA i els representants del govern central tan aviat s'ataquen com seuen «per negociar». L'última informació sobre la «recta de principi de negociacions» vingué la setmana passada de la mà d'una suposada intransigència per part dels interlocutors d'ETA, «que anteposen a qualsevol pacte d'assumpció, per part del govern de l'estat, dels cinc punts continguts en l'alternativa KAS». Una informació assegurada i rectificada diverses vegades en pocs dies, i segons el mitjà des d'on es facilitava la informació.

Mentrestant, Barcelona ha estat centre d'una reeixida operació policial, i els responsables de seguretat de l'estat han donat de seguida, inclús, els noms dels responsables d'operacions aïllades, com ara l'estacionament del cotxe-bomba que va ocasionar la massacre de l'Hipercor. Els mateixos responsables, però, han de fer públiques altres investigacions derivades de dos mesos de seguiment policial. Per exem-

«Número 80, al carrer de Mallorca.

ple, si la detenció ha estat un resultat d'una correcta i decidida utilització dels serveis d'informació i intel·ligència d'Interior, per mitjà de la instal·lació de micròfons i l'observació minuciosa dels moviments dels etarres, durant tants dies, is'ha pogut comprovar la connexió entre ETA i sectors independentistes catalans, a què tant han fet referència els responsables de la seguretat de l'estat a Catalunya?

D'altra banda, ¿calia els impressionants controls de juliol si la detenció va ser fruit d'un tractament exhaustiu de dades domiciliàries particulars que tots els ciutadans han de complimentar? ¿El conseller de Governació de la Generalitat s'assabentà de l'operació per la ràdio o coneixia mínimament l'operació? Són alguns dels interrogants que poden facilitar resultats positius per evitar més hipercors en el futur. •